

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Tractabilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A tiones, cupiditatesque, quibus implicari eos, distrahi, rapiq; necesse est. Angustius vero acus foramen, arctiorem arguit viam, quae ducit ad vitam, ut idem ait Adamantius. Denique Camelus ruminat quidem, sed solida est ungula, veluti plerique divitum cogitant quidem, agnoscuntque quid agendum, sed propter peccandi facilitatem occasionemque saepius oblatam, cum cruribus sint infirmioribus, iisque perplexis longe proclivius in libidines & reliqua vitia dilabuntur. Nam, ut prima ad Timoth. epist. Paulus ait, *Radix est omnium malorum cupiditas, raroq; divitia nisi cum injusti- Cap. 6. v. 10.* tia converuntur: tali, inquit Eucherius, administratione res ista capitur, tali custode servatur, adeo quaedam societas est pene etiam nominis duabus his rebus, vitiis & divitiis, unde olim nos ita lusus:

*De vitiis quod divitiis cumulentur apertum est,
Nomen idem vitiis divitiisque datum.*

Operæ pretium vero mihi videtur hoc loco, quod superius dissimulavimus, interpretationem Eucherii piam admodum subtexere dicti illius, *Liquantes culicem, Camelum autem deglutientes. Culex, Hattib. 23. 6. 24.* inquit ille: *suscipiendo vulnere, Camelus autem sponte se ad suscipienda onera inclinat.* Liquaverunt ergo Judæi culicem, cum una omnium succlamatione seditiosum latronem dimitti petierunt. Camelum autem glutierunt, cum eum qui ad suscipienda nostræ mortalitatis onera sponte descenderat, ut extingueretur, clamando pervicerunt.

ZELOTYPIA. CAP. XXXVI.

Sunt qui per Camelum zelotypiam significant: propterea quod animalia reliqua tempore quo rei Venereæ cupidine, vel rabie potius incitata gestiunt, in suum tantum genus ferociunt, ac favunt: Camelus autem in hominem etiam, atque in unum quodque aliud animal efferascit: & usque adeo sibi timet ab omnibus, ut solitudines petat, & id temporis ab omnium consortio dissepatus, solam foeminam assectetur.

REVERENTIA IN MATRES. CAP. XXXVII.

Illud etiam tam ad eruditionem, quam ad bonos mores plurimum facit, quod nonnulli per Camelum reverentiam in matres significari tradunt: is enim nunquam matrem supervenit suam: *Cameli reverentia in matrem.* quin etiam si quis cogat, ipse non patitur. Jam cum aliquando admistrarius non haberetur, curator pullum matri operæ admisit, qui dum coiret delapso operimento agnovit matrem, & quamvis coitum absolverit, memorem tamen commissi sceleris, paulo post ubi data est occasio, Camelarium mortu defixo interemit, quæ quidem piensissima modestia, cum sit camelis admodum familiaris, inde factum facile crediderim, quod olim nupturæ Camelis virginibus supplicabant. Quæ vero de Cameli erga matrem reverentia diximus, ex Aristotele sumpta sunt, quæ Avicennæ etiam assensu confirmantur. *Idem supra lib. 4.* Simile quoddam adversus matrem accidit Equo cuidam regis Scytharum, qui ut facinus expiaret, semetipsum præcipitem ex editissimo loco dedit, atque ita animam efflavit. Caterum non ita faciunt Equi omnes. Quin Aristoteles tunc perfectum esse argumentum dicit, cum parentes suam ineunt prolem: quod par crimen est cum eo, qui matrem tentat, ad quod Ovidiana Myrrha respexisse videtur, cum dixit,

— Fit Equo sua familia conjux.

TRACTABILITAS. CAP. XXXVIII.

Est & illud inter hieroglyphica reponendum, quod per Camelum à puerulo rectum, mansuetudinem maxime tractabilem apte significarunt. Siquidem mansueti adeo sunt Cameli, atq; bilis tam expertes, ut vasta illa moles minimi cujusq; pueruli arbitrio gubernetur. Contra vero Equus, cum generoso sit animo ac præferoci, magna adversus Camelum afficitur antipathia, neque aspectum odoremve ejus ferre potest. Notum est, quod superius attingimus quid egerit Cyrus adversus validum Lydorum equitatum, cui suas copias impares suspicabatur: ingentem enim is Camelorum gregem ante pedites in acie prima statuit, factoque

in Lydorum equitum impetu, simulac Equi Camelorum odorem hauserit: subito consternati, non solum insidentes præcipitaverunt, sed peditum quoque ordines protiverunt, atque ita pars illa, cui Croesus plurimum fidebat, elusa.

CIBI POTUSQUE ABSTINENTIA.
CAP. XXXIX.

Longa autem jejunia, & diuturna sitis tolerantiam per idem animal significari, ex eo manifestum est, quod nullum animal tanta insigne magnitudine, tam exigua cibi paucitate nutritur, neque dies plures sitim tolerat: cum satis constet in duodecimum usque diem Camelos sine potu perdurare, unde à Poetis *Esistentes* appellantur. Habes jam Petre Curfi, Asini, Muli, atque Camelli, laboriosum animalium significata, quantum memoria complecti potui: reliqua tu, si argumentum placuerit, & doctrina & iudicio tuo supplere poteris.

Plin. lib. 8.
cap. 18.

JOANNIS PIERII VALERIANI
HIEROGLYPHICORUM

LIBER XIII.

DE HIS QUÆ PER LEPOREM, VULPEM, ET ALIA
MINORIS GENERIS QUÆDAM ANIMALIA
SIGNIFICANTUR.

Ex Sacris Ægyptiorum literis.

AD JOAN. ANTONIUM EGREGIUM NEPOTEM.

Hæcundissimus frater tuus Vendrius, quem præter cognationem, ob summum ingenium & bonarum literarum studium unico diligo, proximis hæc diebus, ut nosti, Roma in patriam se contulerat, paucissimosq. dies hic moratus, de digressu cepit illico cogitare: conatus sum juvenem dies aliquot detinere, ille tamen cum omnino Venetias sibi quam primum redeundum reperiret, non hic temporis conditione, non loci amantate, & tranquilla anni temperie remoraturus, ut in officio esset Illustrissimo Cardinali Medico Mecœnati nostro, qui eum satis agere dimississet, ejus fidiissimo, & aequè gratissimo servitio tantisper cariturus, exolui propemittentem, ac ne eum ulterius morari pergerem, suscitavi ut magis properaret, qui patroni ingenium à teneris noverim, quem aluerim, quem formaverim, quem si licet, ornaverim, mox coluerim, & colam semper vita hoc dum reget artus, ob summam animi præstantiam, & optimam utriusq. lingua cognitionem, bonarumq. artium & disciplinarum omnium studium: ut vere oculus summi Antistitiæ ordinis censeatur, tum ob singularia & assidua præpensiore animo in me meosq. officia: & amplissimam ejus munificentia largitionem, quibus jugiter suos fovet & amplectatur. Quoniam vero paucis ab hinc diebus caveam nonnullarum avium, tum cicurum, tum sylvestrium & externarum, Nicolao Cordato Jurisconsulto nostro dono dederam, æquum visum fuit patri frater, qui te ex itinere conventurus fuerat aliquid & ad te mittere: opportunèq. Lepusculum alueram, educaveramque ablatum à parvulo, neque non Vulpeculam, & ipsam cicurem, nec nostri generis Felem, sed Ægyptiacam, diversumq. à nostris Murem, eum autem ob novitatem Ponticis forte ipsi